

Sborový dopis 10/18

MĚSÍČNÍK SBORU KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA / ROČNÍK 30

ÚVODNÍK

Naše hodnota

Pavel, z Boží vůle apoštol Krista Ježíše, svatým v Efesu a věrným v Kristu Ježíši: Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista. Požehnaný Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, který nám požehnal veškerým duchovním požehnáním v nebeských věcech v Kristu. On si nás v něm vybral před založením světa, abychom byli svatí a bez poskvrny před jeho tváří v lásce.

Ef 1,1–4

Někdy si klademe otázky, proč jsme šli do shromáždění Božího lidu, zda jsme se tam těšili a jak jsme se tam cítili. Zkusme jednou odhlédnout

od svých pocitů a položit si otázku po Božích pocitech. Má Bůh radost z toho, že jsme přišli? Nebo ještě osobněji: Má Bůh radost z toho, že jsem přišel já? Setká se se mnou fakt rád?

To, jak odpovíme na tuto otázku, ukazuje, nakolik známe Boha a jeho postoj k nám a jak vnímáme svůj význam. Pokud máme pochybnosti o své hodnotě, těžko si budeme myslet, že se na nás Bůh těší a ovlivní to i naše vztahy s lidmi.

Co o tom, jak nás vidí Bůh, říká Bible? Pavel píše do sboru v Efesu a oslovuje je jako svaté a věrné. Psal to jen nějaké vybrané skupině zvláště posvěcených věřících? Nikoli, psal celému sboru, protože díky důvěře v Pána Ježíše a jeho dílo se stali svatými. Haleluja! Díky Bohu, díky jeho životu, který mně dal, jsem svatý a věrný.

Pavel věděl to, co i připomínal v dopise do Říma 5, 1, že pokud věříme, jsme ospravedlnění z víry a máme pokoj. To neznamena, že nepotřebujeme činit pokání, když zhřešíme, že nepotřebujeme růst v posvěcení, že nemáme růst do dospělosti měřeno Kristovou plností. To je všechno potřeba, ale pokud se nesoustředíme na to, kým jsme v Kristu, jak jsme díky němu svatí, spravedliví a dokonalí – hodnotní pro Boha, tak se to nepodaří. My se nezměníme svým výkonem. My si potřebujeme být jisti tím, kým v Kristu jsme a jak nás Bůh vidí.

Bůh nám dal veškeré duchovní požehnání. To neznamena, že se nám bude na této zemi vždy dařit a že nezakusíme nic zlého. Znamená to, že nás probudil k životu a posadil s Kristem na trůn, jak o tom Pavel mluví dále v druhé kapitole. Máme autoritu i dědictví Božích synů a dcer. To

je naše identita. Z toho vše vychází. Každý dobrý táta rád vidí své děti. Nikoli pro jejich zásluhy, nikoli proto, že nikdy neudělají nic špatně, dokonce rád vidí i ty své děti, které ho něčím rozzlobily. Prostě důvod je, že jsou jeho. A stejně se raduje náš Nebeský Otec z nás.

Na konci zmiňovaného oddílu z Pavlova dopisu se dočítáme o Božím plánu. Na své

Máme autoritu i dědictví Božích synů a dcer. To je naše identita.

pády, slabosti a nedostatky často myslíme my a připomíná nám je Satan. Jenže Boží plán je dokonalý a on na nás hledí jako na ty, kteří jsou bez poskvrny. Protože jsme v Kristu takto dokonale očištěni a k tomuto očištění nás vyvolil. To je další důvod, proč má radost, když k němu přijdeme.

Někdy se snažíme Boha přivolat, přesvědčit ho, aby byl s námi. Ale on už s námi je. Duch svatý si udělal chrám z našich těl. Můžeme ho uhašovat, zarmucovat – to nedělejme. Počítejme naopak s tím, že je tady. Že Boží život je zdrojem, z kterého můžeme čerpat.

Nemám čas připomenout vše, co o nás Bůh říká. Jsme světlem světa, solí země, jsme ratolesti vyrůstající z kmene, kterým je Kristus, jsme Boží spolupracovníci zmocnění nést ovoce, můžeme k Bohu přistupovat ve svobodě a s důvěrou. Tohle všechno je v Bibli napsáno, abychom nežili na základě pocitů a dojmů, ale na základě jistoty v Boží nezrušitelné slovo. Není to díky nám, ale díky Boží milosti jsme tím, kým jsme. Nezapomeňme na to žádný den a jednejme na základě této úžasné jistoty.

Lubomír Ondráček

SVĚDECTVÍ

Jaký je Bůh

„Jednou byl bus tak narvaný, že když pak na poslední chvíli nastoupila paní s dítětem, nechala ho cestou lehnout si do uličky. To já si vždycky kupuju předem místenku,“ přidal svoji historku k cestování mladý muž. „A tos ji nepustil sednout?“ s výčitkou se ptá Mirka, zasloužilá matka středního věku. Nad odpovědí „ne“ krouť pohoršlivě hlavou. „Já bych ji taky nepustila,“ přidávám se do hovoru. „Když jela s dítětem, měla přijít včas nebo si koupit místenku,“ dodávám. „Ty jsi ale tvrdá!“ odsuzuje mě Mirka. „To je ale přece něco jako vydírání,“ bráním se nařčení. „Mám dítě, tak mě pustit musíte! Si asi myslela.“ „Také žebrákům nic nedávám,“ doplňuji k rozhořčení Mirky, „jen těm, co na něco třeba hrají, ti se alespoň snaží.“ „Já taky nedávám peníze těm, kdo v centru leží na zemi a tlučou kelímkem od Starbucksu,“ podpořil mě Petr. „Paní s děckem bych sednout pustil, třeba jen zaspala nebo tak.“ „Ale Bůh zrovna tobě přece nakazuje, abys byla milosrdná,“ zlobí se na mě dál Mirka. „On nic nikomu nepřikazuje, sám je milující a milosrdný k nám a my ho můžeme jen napodobovat,“ vysvětluji. „Ale to ty právě neděláš, když nedáš tomu, kdo tě prosí,“ triumfuje Mirka, „to je přece v Bibli, prosícímu tebe, dej,“ říkávala moje babička. „To je pravda, jenomže ani Bůh se nenechá manipulovat,“ vloží se zase Petr. „Tak v tom ho také chci napodobit,“ smířlivě se usměju na Mirku. „A co ty, čteš si Bibli?“ ptám se jí. „Asi začnu, abych na vás dva vyzrála,“ směje se už i ona.

Nanda

PŘEČTĚTE SI

V Africe	2
Staleté kořeny	3
Ze života regionů	4–5

V Africe!

Stále tomu nemůžu uvěřit – opravdu jsme tam byli. Jako by to bylo včera, kdy jsme se dvě holky rozhodly, že příští rok pojedeme do Afriky. Tenkrát skoro nikdo nevěřil, že nám to skutečně vyjde. O to víc jsme se modlily a dávaly to do rukou Bohu. Ten měl totiž už tehdy jistě skvělý plán... Takže jsme letos opravdu strávily jeden nezapomenutelný měsíc v Africe s dalšími třemi skvělými lidmi.

Od začátku bylo naším plánem a základním cílem jet za Radkou Rusínovou (misionářkou). Pomocť jí s prací a aktivitami a zároveň aspoň trochu cestovat. Afrika byla vždycky takovou naší touhou a my hledaly lidi, kteří by měli stejné nadšení jako my. To se nakonec povedlo a sestavili jsme skvělý pětičlenný tým (Kája Bálková, Johy Zárubová, Štěpán Ptáček, Šimon Piksa a já ☺). Popravdě jsme vůbec netušili, do čeho jdeme. Měli jsme matnou představu – práce na farmě, s dětmi, programy v církvích, ale nic přesnějšího jsme nevěděli. Čas rychle utekl a my jsme přistáli v Kisumu na letišti. Radka žije v menším městečku na západě Keni v Mumias. Musím říct, že tohle místo jsem si později opravdu zamílovala. První dny byly vcelku náročné – zvyknout si na místní podmínky (před-

zleva: Míša, Štěpán, Šimon, Johy, Kája

V každém shromáždění jsme také měli chvály, což bylo někdy trochu rozpačité, protože naše chvály a jejich jsou naprosto odlišné, ale i tak jsme je povzbuzovali, ať se k nám nebojí přidat. Kázání se většinou ujal s lehkostí Šimon nebo celkem rázně kázala Radka. Největší požehnání a sílu jsem vnímala při modlitbách. Opravdu věřím, že jsme na mnoha místech duchovně bojovali. Ať už jsme byli v Keni, Ugandě, nebo Rwandě. Modlili jsme se na nejrůznějších místech za nejrůznější potřeby. Speciální čas jsme zažívali právě ve Rwandě u místního pastora. Stát jím tu uzavřel církve, tak se nemají kde scházet. Modlili jsme se zde a chodili i do domů rodin, kde jsme chválili, modlili se za jejich potřeby a za nemocné. Další náplní byla práce s dětmi. Radka spolupracuje se školami v Keni i Ugandě. S dětmi to byl úžasný čas. Zpívali jsme s nimi, hráli hry, modlili se... Ve škole v Keni, kde má Radka 21 sirotek, jsme strávili nejvíce času. Zrovna jim tu začínal nový školní rok, tak jsme jim nakoupili nějaké potřebné věci (včetně Biblí). Zde jsme děti učili i slušnému chování a povídali při-

vším hygienické), místní lidi a celkově se aklimatizovat. Člověk se tak nějak vnitřně připraví na to, že bude všechno jiné než u nás, ale pak je stejně překvapený, protože ho nějaké věci ani ve snu nenapadly. Ale zvykali jsme si za pochodu. A co jsme tam teda všechno dělali?

Práce na farmě se ujali především kluci (Štěpán se do toho přímo nadšeně vrhnul). Postavili několik králíkáren, spravili nějaké nedokonalosti a starali se průběžně o zvířata. My holky jsme se pustily do dělání nového záhonu. Byla to vcelku makačka, abyste si nemysleli. Je to pořádná práce rozrývat africkou zem motykou a rýčem. Také jsme ale opečovávaly králíčky, kterých tam má Radka opravdu požehnaně. Dále jsme navštěvovali různé sbory a konference. Téměř všude se od nás očekávalo, že budeme sdílet svědectví nebo kázat.

běhy z Bible. Měli jsme s nimi i volný čas, kdy jsme si hráli a povídali. Dát jim čas, pozornost a lásku bylo jistě obohacující – nejen pro ně, ale i pro nás. Keňa je z 80 % křesťanská země. Všude tu vidíte křesťanské nápisy, každý druhý vám řekne God bless you a kohokoliv se zeptáte (krom muslimů), odpoví, že je katolík. Je to naprosto jiná atmosféra, ale přitom nevíte, na čem jste. Lidé tu teoreticky Ježíše a Bibli znají, ale ne vždy podle toho žijí. Jsou to často takoví nedělní křesťané. Oceňuji Radku, s jakou přímostí tu káže a vede lidi – tady není čas mazat

říjen 2018

MODLITEBNÍ TÉMATA

Za manželství a rodinu 5x10 % – snížení počtu rozvodů, umělých potratů a dětí narozených mimo manželství o 10 % a nárůst počtu uzavřených manželství a dětí narozených v manželství o 10 %. V tomto tématu chceme pokračovat i v tomto roce.

Za mládežnické akce: Beton (5.–7.10.): určeno pro muže 19–25 let – růst v pravého muže a bojovat o čistu, Podzimky (27.–30.10.) pro mládež 12–18 let v Kutné Hoře

Za nový běh kurzu: UŽÍVÁNÍ DUCHOVNÍCH DARŮ a za nové a mocné projevy Ducha Svatého na našich bohoslužbách, modlitebních, speciálních akcích: Místa uzdravení, různé kurzy apod.

Vyhodnocení minulých témat.

Několik nových lidí vstoupilo do služby, našel se nový grafik a „zaučuje se“. Na kurz Evangelizační exploze se přihlásilo dost málo účastníků, ale probíhá, kurz Výchova dětem musel být pro nezájem zrušen, ostatní kurzy jsou ještě stále před námi, stejně tak jako volby.

med kolem pusy, lidi tu opravdu potřebují slyšet, znát a hlavně žít Boží pravdy. Svět tam je tolik odlišný od našeho. Je to neuvěřitelné. Jako bělochů si vás všichni neskutečně váží (na druhou stranu od vás chtějí všichni peníze). Milionkrát za den odpovíte na otázku How are you?, podáte si ruce s nejrůznějšími dětmi i dospělými, vyfotíte několik selfíček, čímž dotyčnému způsobíte neuvěřitelnou radost. No a vidíte nespočet usmívajících se černých tváří. Miluju jejich lehkost, s jakou přistupují

k životu, jako by skoro nic neřešili. Za ten měsíc jsme se toho naučili hodně. Poznali jsme také více nejen sami sebe, ale i Boha... Zažili jsme tolik požehnání a ochrany, až je to neuvěřitelné. A věříme, že naše práce tam, ať už praktická, nebo duchovní, přinesla a ještě přinese užitek. Díky, Bože, za všechno, co jsi dělal a děláš! ♥

Michaela Ondráčková, region Sever

VÝROČNÍ SLAVNOST ZALOŽENÍ REPUBLIKY A VÝSADBA LÍPY STOLETÍ 28. ŘÍJNA 2018

Slavíme výročí sto let založení Československé republiky. To jsou kulaté narozeniny našeho moderního státu. Je to velká příležitost připomenout si historické události vzniku republiky na konci první světové války. Je to však také příležitost přinést našemu národu odkaz našich velkých křesťanských osobností, jakými byli Jan Hus, J. A. Komenský a další a připomenout křesťanské hodnoty, na kterých byl náš stát založen. Chceme ukázat na samotné poselství evangelia, které je jádrem křesťanství, poselství o Boží lásce.

Společnost Nový život 2000 – PrimeNet, spolek České studny a další křesťanské organizace **při příležitosti výročí založení ČSR připravily mediální kampaň s názvem Staleté kořeny**, která má za cíl ukázat na duchovní kořeny našeho národa a vyvolat diskusi nad naší národní identitou. V rámci této kampaně postupně vzniká sto krátkých videí, která ukazují na čtyři základní „české“ hodnoty: **víru, pravdu, svobodu a důstojnost**. To jsou kořeny našeho národního stromu. Tato videa můžete shlédnout na webových stránkách www.staletekoreny.cz nebo na Facebooku či YouTube pod názvem Staleté kořeny.

Vyvrcholením oslav bude vysazování lip století. V neděli dne 28. 10. 2018 církev ve sto městech či obcích ve spolupráci s vedením měst uspořádá výroční slavnostní shromáždění. Může to být v rámci

nedělní bohoslužby nebo odpolední speciální shromáždění, na které budou pozvány významné osobnosti daného města a připraví se slavnost, na níž se budou podílet. V závěru slavnosti všichni společně vysadí lípu století. Pro církev je to zcela přirozená možnost přinést svým spoluobčanům poselství o našich národních hodnotách a také křesťanskou zvěst.

Jak na to? Pokud se chcete se svou církví zapojit do tohoto projektu, prosíme, kontaktujte nás na e-mailové adrese info@staletekoreny.cz a obdržíte instrukce, jak to celé zorganizovat. Očekáváme tento postup:

- zaregistrování na webových stránkách <http://www.ceskestudny.cz/lipystoleti>
- oslovení vedení města a dalších organizací, spolků, církví, rodáků a osobností
- příprava programu výroční slavnosti
- zajištění technických záležitostí – povolení k výsadbě atd.
- uskutečnění slavnosti s výsadbou lip
- mediální výstupy v regionálních i celostátních sdělovacích prostředcích

Organizační zajištění je na místní církvě, my darujeme lípu k vysazení, poskytneme mediální a metodickou podporu a pomůžeme s koordinací.

*** Oživme společně duchovní dědictví českého národa.***
www.staletekoreny.cz
<https://www.facebook.com/staletekoreny>

JAK JSEM TO PROŽIL
Z DOPISU Z ATHÉN

Vodí mne na klidná místa u vod

Poslední dva tři měsíce mne trápily časté migrény. Někdy mi bylo hodně zle, jindy mi bylo jen trochu špatně a byla jsem schopná strávit pár hodin někde venku. Začátkem července jsem často byla ve středisku jen tak na skok, zahrát pár chval, pobýt s ostatními a pak zas domů a spát. Bojovala jsem s únavou a pocitem zklamání, ale také jsem se časem naučila vážit si každé chvíle, kdy jsem mohla být s Afghánci či Iránci a schopná nějaké smysluplné komunikace.

Jednu středu jsem se takhle doplazila do střediska na část programu pro ženy. Před biblickým programem jsem zahrála pár perských chval, ke kterým se některé Afghánky přidaly, a já jsem si říkala, že i ty písně si Bůh může použít, aby promlouvaly k jejich srdcím. Po vyučování, než se začal servírovat oběd, jedna z žen, Parvín, vyprávěla o tom, jak se ve snu setkala s Ježíšem: „Byli jsme na krásném klidném místě u vody, seděli jsme na trávě a Ježíš si se mnou povídal. Nemůžu si vzpomenout, co přesně mi říkal, ale pamatuji si, že tam byl takový nádherný pokoj a klid, žádný stres a žádné trápení...“ Tak jsem si k obědu sedla vedle Parvín a našla jí v perské Bibli, co mám v telefonu, Žalm 23 a místo v Janově evangeliu, kde Ježíš mluví o pokoji, a v tomto kontextu jsem jí znovu vysvětlila evangelium, a že můžeme mít skrze Ježíše pokoj s Bohem i s lidmi. Měla jsem radost, že jsem u toho mohla být, když Parvín sdílela, jak k ní Bůh promluvil, Bůh si použil tohle svědectví i k tomu, aby mi připomněl, že v něm mám pokoj i uprostřed nemoci. Markéta

Poděkování

Několik posledních let se grafice Sborového dopisu věnovala Olga Hrdinová. Během let jsme myslím mohli sledovat jeho zlepšení. Od jednoduché černobílé verze jsme se dostali až k celobarevné verzi, která má kromě tištěné i elektronickou podobu.

Olze se změnila osobní situace a už nebude mít kapacitu se dále zabývat SD věnovat. Toto je poslední číslo, které sází. I tímto způsobem jí veřejně děkuji za dlouholetou vytrvalou práci.

Přestože o nutnosti najít nového grafika víme od počátku prázdnin, není jednoduché ho najít. Začalo období předávání a přes veškerou snahu všech zúčastněných se asi neobejde bez drobných nedostatků. Prosím všechny o trpělivost a přeji novému grafikovi požehnání pro jeho důležitou a hodně viditelnou práci. Lubomír Ondráček

Vládnout navždy na English Campu

Letošní English Camp (EC) se trošku lišil od campů z předešlých let. Na pořádání EC jsme spolupracovali s CB Poděbrady a nechtěla bych jinak! Skvěle jsme se doplňovali a celkově tam byla skvělá parta mládežníků ☺. A samozřejmě nemohl chybět tým Američanů z Pensylvánie, bez kterých by EC nebyl možný. Přece, k čemu by byl „English Camp“ bez rodilých mluvčích?

Náplní dopoledního programu byla výuka angličtiny zábavnou formou, kde se mládežníci nejenom seznámili se základy anglického jazyka, ale měli příležitost se dozvědět i různé americké vychytávky, jazykolamy apod. Každý rok provází EC jednotné téma, o kterém každý večer mluví někdo z amerického týmu, zároveň zazní osobní svědectví, které ve zkratce ukazuje na různé způsoby Božího jednání v jejich životech.

Tématem letošního EC bylo „Reign Forever“ – neboli Vládnout navždy. Každý večer v průběhu týdne jsme zaslechli různé příběhy z Bible, počínaje příběhem o Davidovi, jak byl pomazaný za krále, ale nestal se králem hned. Protože byl věrný Bohu, porazil Goliáše. Vzápětí se dostal do hledáčku Saula a musel utéct. Když dostal příležitost Saula zabít, neudělal to, protože Saul byl také jednou pomazaný. Díky své věrnosti Bohu byl nakonec David korunován. Dostal od Boha zaslíbení, že jednou přijde někdo z jeho rodu, kdo bude kralovat navždy. A tak se přesouváme do dob života Ježíše a celého evangelia. Po večerních programech vždy probíhaly

diskuzní skupinky, na kterých bylo možné probrat daný kus příběhu, který jsme ten večer slyšeli.

Ačkoliv je EC určen především mladým a je to příležitost i pozvat spolužáky a další kamarády, letošní téma a příběhy byly i pro mne velmi povzbudivé a často šité na míru. Kromě známých příběhů o Davidovi a Ježíši jsme mohli slyšet o Božích zaslíbeních. O tom, že co Bůh řekne a zaslíbí, to platí. Že i kdybychom měli čekat léta, nebo dokonce na zaslíbení zapomenout, tak On nezapomene. A tímto bych vás chtěla i povzbudit – pokud

máte zaslíbení od Boha, které se ještě nenaplnilo, tak nezapoufejte. Bůh o vás ví a v pravou chvíli uvede vše do pohybu tak, jak zaslíbil! ☺

Lily

Sever na Jadranu

Letošní regionální dovolená byla u Františkových lázní v kempu „Jadran“ uprostřed krásné přírody. Bydleli jsme v mobilním domě nebo v chatkách. Měli jsme moc krásné počasí. Bylo nás asi padesát. Na dovolenou s regionem se vždy těšíme, protože si popovídáme do hloubky s lidmi, které máme rádi a ve školním roce není moc času s nimi pobýt. Věděla jsem ale, že to je hlavně příležitost pro Zdeňka. Měli jsme totiž s sebou tři vnoučata (9, 6 a 3 roky) ze dvou rodin našich dětí. Jsou to děti hodně živé, a tak jsme jim vymýšleli program, který by je zaujal. Dvakrát jsme jeli do Aquafora, kde se jim moc líbilo, zvlášť když s nimi děda jezdil na tobogánu. Byli jsme vděční za to, že naši milí sourozenci vytvořili jeden dopolední program pro děti a večerní bojovku. Děti byly z bojovky nadšené a věřím, že se jim program dostal do podvědomí a v pravý čas si na něj vzpo-

menou. Nakonec jsme měli se Zdeňkem příležitost mluvit do hloubky se dvěma rodinami a byli jsme za to vděční.

Uprostřed týdne mi došly síly. Ráno jsem se modlila: „Pane, nezvládám to, jak si děti ubližují, jak zbytečně spolu soutěží a provokují sebe navzájem i starší děti a trápí psa našich sousedů.“ Pán vyslyšel mé prosby a pomohl mi. Modlili se za nás

sourozenci a dostala jsem novou sílu, novou naději, že vše zvládnu. Pak už to bylo snadnější. Pán mě podpořil, že jdu dobrou cestou, že hledám prospěch dětí, aby byly zachráněné (1K 10,24-33b), a že k tomu patří i kázání, a tak mi z toho nemusí být smutno. Kdyby někdo z čtenářů měl zkušenosti s vedením nevěřících vnoučat ke Kristu a s tím, že je bere na dovolenou, rádi bychom se s vámi spojili a pohovořili, jak to děláte.

O programu večerním a ranním nemohu psát, protože jsem byla jen na jednom ranním a na chválách, ale podle reakcí druhých to bylo výborné. Také jsme byli vděční za Toma Božovského, s jakou moudrostí a trpělivostí vyřídil platbu za pobyt, abychom neplatili víc, než bylo domluveno. Nakonec díky Pánu vše dobře dopadlo. Jsme rádi, že se na dovolené nikomu nic zlého nestalo a že nám Pán společný čas poskytl.

Dana Paulusová, region Sever

To nejlepší od Boha máme teď

Když se tak ohlédnu za letošní regionální dovolenou, kterou jsme strávili v horské chatě kousek od Jáchymova obklopeni krásnými krušnohorskými lesy s výhledem na Klínovec, říkám si, kolik úžasných věcí jsme během ní mohli společně prožít. Někdy se říká, že to nejlepší přijde na konec, ale mám pocit, že to nejlepší nám Bůh tentokrát připravil na začátek ☺. V neděli dopoledne jsme navštívili naše sourozence v KS Nejdek, kteří nás velmi mile přijali. Během bohoslužeb jsme si vzájemně posloužili, společně jsme chválili našeho Pána a zazněla spousta silných svědectví. Přicházeli další a další lidé, aby řekli, jak mocně Bůh jednal v jejich životech nebo

v životech jejich blízkých. Celý ten čas byl naplněný Boží přítomností a naší vděčností Tomu, který nás miluje, stojí při nás a nepouští nás, když procházíme těžkými chvílemi. Po zbytek týdne jsme si užívali výletů, koupání, tvoření z Fima a z plastových lahví a nechyběly ani večerní programy (tentokrát na téma Hranice), večer chval, skvělá bojovka pro děti a závěrečný táborák. Bylo moc prima být spolu a nemuset nikam spěchat ☺.

*Zuzka Mourková,
region Východ*

Osmnáct let na mládeži

13. 10. 2000 – to byl den, který zásadně ovlivnil můj život na dlouhé roky. Bylo mi třináct a jela jsem poprvé na víkendovku s naší mládeží, tenkrát jsme tomu ještě říkali „dorost“. Byla jsem typické sborové dítě, vychované nedělkou, obrátila jsem se v šesti letech, v devíti se nechala pokřtít a snažila jsem se žít tak, aby ze mě měl Ježíš radost. Měla jsem dojem, že vím, jak vypadá život s Bohem, a najednou jsem zjistila, že to může být ještě jiné.

Poznala jsem vrstevníky, kteří řešili stejné věci jako já, kteří se učili hledat Boží vůli pro své životy, kteří chtěli sloužit Bohu ze všech svých sil...

Poznala jsem vedoucí, kteří byli vždycky připraveni mi naslouchat a modlit se se

mnou, povzbuzovali mě, abych rozvíjela své talenty, napomínali mě, učili mě novým věcem...

Ne vždycky bylo moje fungování na mládeži bezproblémové, protože jsem byla trochu tvrdohlavý teenager, nemohla jsem se smířit s několika rozhodnutími vedoucích a nemohla jsem kvůli tomu na mládeži dva roky sloužit (a tak jsem tam pro jistotu ani nechodila). Hrozně mi to ale chybělo a jezdila jsem sama na místa, kam

jsem jezdili společně, tam jsem vzpomínala, brečela vzteky a v duchu si říkala, že Dítě jednou ukázu, zač je toho loket ☺.

Pán Bůh mi pak ale ukázal, že nejsem úplně neomylná ☺, takže jsem mohla dát věci do pořádku a na mládež se vrátit. Postupně jsem za celou dobu, co na mládež chodím, prošla všechny věkové kategorie, měla jsem možnost sloužit na dorostě i porostě a teď vedu skupinku na nejstarší věkové kategorii – odrostě.

Na mládeži jsem už osmnáct let a neměnila bych. Možná si jako rodiče někdy říkáte, jestli je mládež zas tak důležitá, jestli nestačí, že váš teenager chodí na bohoslužby. Z vlastní zkušenosti můžu říct, že mládež je speciální místo, kde Bůh jedná a kde rozhodně stojí za to být.

Za tu dlouhou dobu, co na mládeži jsem, se vystřídal hodně vedoucích, někteří tam byli chvíli, někteří dlouhé roky, ale celou dobu vydržela jediná – Dita Frantíková, která s mládeží kdysi začala.

Díky vám všem, kteří jste na mládeži sloužili a ovlivnili život můj i jiných (Torpe, Petuš, Terezko, Daníku a mnozí další). A tobě, Dito, díky za to, že jsi uposlechla Boží volání a díky Tvé věrné službě mám už osmnáct let svoji skvělou mládež ☺.

Štěpánka Křišicová, region Palmovka

TeenCamp 2009, autorka v čele stolu

Silvestr 2009

Petr a Jiřka Homolkovi – diakoni z regionu Východ

Jako sbor se soustředíme na modlitby za rodinu (hora rodiny). Postupně proto představujeme manžele, kteří spolu žijí více jak čtvrt století.

Jak dlouho jste spolu a jak dlouho jako křesťané?

Jiřka: Letos slavíme 28. výročí svatby. Uvěřila jsem dva roky po svatbě a dalších šest let jsem se za svého nevěřícího manžela modlila. Asi v polovině této doby mi Bůh dal příslib, že Petrovo obrácení jednou přijde a bude to dobré. To mě v modlitbách hodně povzbuzovalo. A když se pak Petr obrátil, bylo to přesně, jak Bůh slíbil a ještě mnohem lepší ☺.

Petr: Takže teď je to už dvacet let, co máme s Jiřkou jednotu ve víře.

Co pro váš vztah děláte?

Jiřka: Máme čtyři děti. Tři kluky, teď už dospělé, a devítiletou holčičku. V době, kdy byli kluci malí (jsou po sobě 2 roky), to pro nás byl celkem náročný čas. Tenkrát jsme se rozhodli, že si budeme nadělovat 2-3 víkendy v roce jen pro sebe navzájem. Máme skvělou babičku, která nám vždy vyšla vstříc a kluky ráda pohlídala. Takže jsme si mohli užívat společného koníčka – turistiku, jezdit do přírody a mít nerušený čas jeden pro druhého. Říct si to, co se během rušného provozu rodiny nedalo, naslouchat si... A tyhle víkendy držíme dodnes.

Petr: Nedávno jsme byli na velmi dobrém semináři o manželství. Jeli jsme tam s pocity, že se už asi nic moc nového nedozvíme a byli pak překvapeni, kolik toho ještě můžeme v manželství zlepšit. Myslím si, že na zlepšení manželství se dá pracovat neustále.

Jak jste řešili rodinný rozpočet? (Jaké jste měli domluvy ohledně financí?)

Jiřka: Tady hraje roli má profese – jsem účetní a mám ráda věci přehledně srovnané, zařazené do šanonu, spočítané, zaplacené... Takže jsem se po domluvě s Petrem ujala finanční agendy naší rodiny. Mám ráda přehled o tom, za co se peníze utratí, kde je možné případně ušetřit, kam směřovat naši štedrost, takže si každý měsíc dělám přehled. Je to taková moje «úchylka». S Petrem to pak projdeme a společně se radíme, jak s penězi. Vždy je to na naší společné domluvě, už kvůli tomu, že peníze máme společné.

Petr: Od začátku jsem důvěřoval manželce. Důležité bylo, že jsme se shodli na prioritách. Být dobrými správci toho, co nám Bůh světil. To znamená nejdřív oddělit Bohu, pak zaplatit dluhy, živobytí a až pak to ostatní. Myslím si, že i díky tomu prožíváme požehnání i ve finanční oblasti a nikdy jsme neměli opravdový nedostatek. A když jsem pak byl víc jak půl roku na nemocenské, mohli jsme to požehnání pocítit i skrze pomoc sourozenců v církvi.

Vážíme si každého společného dne, který nám byl přidán.

Jak jste se popasovali s odchodem dětí z domova?

Jiřka: Teď právě nám odešel poslední ze synů. Zůstali jsme doma jen tři. Velké hrnce jsem uklidila hlouběji do skříně, lednička už nepraská ve svech, neperu každý den... Občas je mi z toho ticha smutno, ale na druhou stranu jsem ráda, že kluci nepřistoupili na tzv. „mama-hotel“ a chtěli se osamostatnit. Radostí pro mne pak jsou nedělní obědy, na které všechny zvou. ☺

Měli jste nějakou krizi? Jak jste ji řešili?

Jiřka: Jestli je myšlena vztahová krize, tak ta nikdy žádná velká nebyla. Maximálně nějaký ten den uraženého mlčení, ale stejně nás Pán vždy brzy přivedl k sobě a my si navzájem odpustili.

Petr: Naše manželství prověřila jiná krize. Před dvěma lety mi doktoři diagnostikovali nádorové onemocnění krve. Následovala roční léčba a na závěr této léčby jsem dostal vysokodávkovou chemoterapii. Ve chvíli, kdy se můj organismus nemohl

bránit, jsem se nakazil legionelou a následně dostal těžký zápal plic. Týden jsem byl na ARO v umělém spánku, intubován, šla do mě spousta antibiotik, ale ta nezbírala. Pak ale nastal zázračný obrát a já se nakonec ze všeho dostal.

Jiřka: Bylo to moc těžké. Když už Petr nemohl bojovat, tak jsem bojovala na modlitbách já a když jsem už nemohla bojovat ani já, tak bojovala spousta lidí kolem nás. Doktoři Petrovi moc šancí na přežití nedávali, ale Pán si ten modlitební boj použil a Petra nám vrátil ☺. Následovala pak víc jak půlroční rekonvalescence. Zpočátku jsem se o něj starala jako o miminko, pomáhala mu znovu se učit chodit, jíst. Bylo to náročné, ale teď zpětně vidím, kolik dobrého nám to také dalo. Jak moc to posunulo naše manželství. Přehodnotili jsme, co je podstatné

zleva Tomáš, Matěj

Jakub, Káťa a Dáňa

a co nikoliv, kvůli čemu se dohadovat a zlobit a co už neřešit a jen se nad tím usmát ☺. Vážíme si každého společného dne, který nám byl přidán.

Petr: Když mě probudili z umělého spánku, tak jsem prožíval intenzivní pocit lásky. Jednak přívál nádherné Boží otcovské lásky, která mě vytáhla zpátky do života, a pak jsem také vnímal lásku mých blízkých. Jiřčinu, když za mnou denně do nemocnice jezdila, svých synů, dcerky, která mi malovala obrázky, sourozenců ze sboru, kteří mi psali esemesky, modlili se za mne. Tohle ujištění lásky mi zůstalo do dneška. Láska je nejdůležitější součástí manželství, ale i všech dalších vztahů. Nově vnímám verše z 1K 13. kapitoly: „...a tak zůstává víra, naděje, láska – ale největší z té trojice je láska.“

Rádi bychom se s Jiřkou v našem manželství stále víc učili milovat láskou, která je trpělivá, laskavá, nezávidí, nevychloubá se a není domýšlivá, nepočítá křivdy...

Konference ohně 2018

Téměř před rokem jsem prožila povolání přímlynce do CfaN – pro Evropu. Ve víře jsem do toho nějak vstoupila a očekávala, jak mne Pán povede. Osobně jsem přesvědčena, že Bůh plánuje pro Evropu vodopád Ducha svatého a je dobré, aby každý znal své místo a pevně v něm stál. Vyrazila jsem do Budapešti na Konferenci ohně s posláním modlit se a vydávat se Duchu svatému. Důležité a nové pro mne bylo vedení již před odjezdem a při cestě, kdy mne Duch svatý oddělil od jakéhokoliv těšení se nebo emocionálního vztahu k akci nebo městu. Bůh má rád naše emoce, jsou zcela v pořádku, ale pro tuto akci chtěl, abych byla „čistě prázdné potrubí“. Hůř se to předává, ale bylo to tak. Později jsem pochopila, že mne chce učit další krok v oblasti poznání rozdílů mezi duševním a duchovním. Jak vnímat a modlit se duchem, kdy je mysl bez užitku. Stala jsem se součástí pro-rocko-přímlyvného týmu, který se skládal z cca 20–30 vášnivých modlitebníků, většinou 60+, modlících se a prorokujících pouze v maďarštině. Okamžitě jsem s nimi vstoupila do duchovní jednoty. Občas byl někdo schopen mi témata či slova přeložit do angličtiny. Když to bylo nutné, vždy se někdo našel.

Již během cesty jsem uvěřila, že „do Budapešti přichází Boží sláva“ a také vyhlášení, že „ten, který je v nás, je silnější než ten, který je ve světě“. Později se to prokázalo jako prorocké. Bylo třeba duchovního boje. Ten jsem prožila v hotelu před začátkem akce na osobních modlitbách v jazy-

cích, aniž bych věděla, za co se modlím, a také během akce v modlitební komůrce s týmem. Měla jsem třikrát obejít arénu s vyhlašováním Za 4,6. První večer, po slovu Todda Whitea proti nečistým věcem v církvi, začali z některých lidí vycházet démoni – křičeli, slintali i zvraceli, ochranka panikařila a manažeři arény chtěli celou akci ukončit. I později bylo třeba žehnat manažerům a ochrance, bylo to pro ně asi příliš. Lidé byli dotčeni a pomazávání Duchem svatým celý víkend. Občas se stávalo, že padali pod Boží mocí, smáli se, plakali.

V sobotu jsme bojovali za tým CfaN, který byl toho času v Kamerunu napaden radikály. Byly to hlasité a mocné boje, které jsme sdíleli. Pak stejně silné díky, když přišly zprávy, že to zvládli. Jednu maďarskou sestru jsem asi viděla před týdnem ve snu, tak jsem jí ho pro jistotu předala, abych náhodou neminula nějaký cíl. Během večerní evangelizace vydalo své životy Pánu tak velké množství lidí, že na mne z toho padla bázeň a bylo mi jasné, že dábel tuto organizaci fakt nesnáší. A že jsem na té správné vlně.

V neděli před mým odjezdem jsem měla tu výsadu sloužit u ohnivého tunelu, kterým křesťané procházejí a všichni vedoucí a řečníci na každého vloží ruce. Chytili jsme ty, kteří padali pod Boží mocí, sbírali je i jejich nákupní tašky atd. Bylo nutné eliminovat zranění. Také jim žehnat. Projevovali se různí démoni a bylo nutné s nimi jednat. Zažila jsem jeden démonický projev, kdy s tou dívkou házel, smýkal

s ní po podlaze a velice jí pitvořil krásný obličej. Snažili jsme se ho vyhnat, ale nešlo to. Přišel jí sloužit Ben Fitzgerald, ale syčel na něj a smlouval. Dlouho jí pak Ben sloužil pastoračně. Nevím, proč démon vzdoroval a co si pak s Benem povídali, celou dobu jsem se soustředila na to, co bylo mým úkolem – stát Benovi po boku nebo za zády, vzývat jméno Ježíš a Jeho krev, uctívat Je, zpívat a modlit se v jazycích-takový standard průměrného křesťana. Žehnat Benovi i té sestře. Dát její kabelku do bezpečí a uložit do ní její brýle. Také jsem musela sledovat hodinky, protože během této události jsem musela už vyrazit na svůj spoj domů do Prahy. Po celou dobu mne neopustil Boží pokoj. Jo, a také jsem si sama prošla tunelem.

Přijela jsem dávat, ne brát, ale jistěže jsem také něco dostala. 1. Pán za mnou poslal nečekaně tři proroky s osobními slovy pro mne. 2. Prožívala jsem nádhernou zmocňující Boží přítomnost, ovšem nejvíce tehdy, když jsem šla v pauzách přitulit se do Boží náruče o samotě na hotelový pokoj. Mnozí zažili oheň v dlaních, obličej, elektrizující prostoupení láskou a pokojem během akce v aréně. Boží vůle pro mne bylo, abych to prožívala nejvíce na skrytém místě, tak jako doma v obecnosti s Duchem svatým. Za všechny záznaky spasení, uzdravení, zmocňování-pomazávání Duchem buď sláva našemu Abba a Pánu Ježíši! (1K 2,9) Pro našeho Boha není žádná věc nesnadná... (Jr 32,17 a 27).

Klára Prachařová, region Sever

prorocký
jazyk
výklad jazyků
slovo poznání
činění zázraků
dar víry
dary uzdravování
rozlišování duchů
chvála, barvy, symboly, výklad snů

vyučování, sdílení, svědectví, praxe ve skupinách i ve sborech

6. 10., 3. 11., 1. 12. 2018 a 5. 1., 2. 2., 2. 3. 2019

Praha, Poděbradská 7, prostory Mezinárodního domu modliteb Praha

vyučující:
P. Trantina, S. Vránová, M. Kačírek
a další zkušení lektori z prorockého hnutí "Orli"

Bližší informace a přihlášky do 28. 9. 2018 na adrese kurzyudd@seznam.cz

Cena kurzu je 700 Kč. Doporučujeme, aby sbory vyslaly své zástupce, jimž uhradí kurzovné. Podmínkou účasti je znovuzrození a členství v některém místním sboru.

pořádají Orli z.s.

ZÁKLADNÍ KURZ UŽÍVÁNÍ DUCHOVNÍCH DARŮ

Místa uzdravení

Již šest let funguje při našem sboru **Místo uzdravení**, kde slouží členové našeho i dalších pražských sborů. Mezi stovkami klientů, kteří si přišli pro modlitbu, byli křesťané i lidé, kteří zatím nepovažují Ježíše za svého Pána. Nebyli uzdraveni všichni, ale mnozí ano. Některá svědectví si můžete přečíst na oficiálních stránkách českých **Míst uzdravení** – www.mistauzdraveni.cz.

V týmu slouží někteří od jeho založení, někteří se připojili až v průběhu služby. Hledáme další, kteří by vnímali své povolání se do týmu zapojit. Pokud o zapojení uvažujete, ozvěte se nezávazně na e-mail: mistauzdraveni@gmail.com

Těšíme se na vás.

Za celý tým Lubomír Ondráček

Regionální shromáždění se konají každou neděli, kromě první neděle v měsíci.

HOSTIVAŘ

Kolektivní vedení: Josef Hejnic, Václav Kordula
Shromáždění: neděle od 15:30, Boloňská 310, Praha 15
Modlitební: pondělí, týden po celosboru od 19:30, Hokejová 2
Počet členů: 21/6/0

JIH

Kolektivní vedení: Miloš Poborský, Stanislav Roubal
Shromáždění: neděle od 10:00 (modlitby 9:30), Budějovická 9, Praha 4, u metra Budějovická
Modlitební: pondělí, týden po celosboru, v 18:00, Budějovická 9, Praha 4
Počet členů: 51/9/25

JIOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: neděle od 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4
Počet členů: 31/7/8

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich, Lumír Ptáček, Tomáš Dostálek
Shromáždění: neděle od 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 108/21/30
Úmrtí: Petr Kavur (9.7.)

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: neděle od 9:30, Rezidence Rosa, Střelnická 1680, Praha 8
Modlitební: 8. 10. v 18:30, na Palmovce v herně v přízemí (naproti Velkému sálu)
Počet členů: 100/9/29

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: neděle od 10:00 International Church of Prague, Ve Smečkách 13, Praha 1
Počet členů: 82/18/22
Křest: Anna Zachariášová

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: neděle od 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 91/8/18
Svatba: Šárka Kunzová a Petr Chvátal

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Richard Roušal, Petr Žůna, Jiří Bukovský
Shromáždění: neděle od 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 41/3/10

KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

**Křesťanské
společenství
Praha**

sbor Křesťanské společenství Praha
 IČ: 73631043
 DIČ: CZ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
 Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
 e-mail: paha@kaes.cz
www.kspraha.cz
facebook.com/kspraha

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
 ČSOB, pobočka Praha 1,
 Václavské nám. 32
 číslo účtu: **223775399/0300**
 konst. s.: **0558**
 var. symboly:

06694	desátky	Hostivař
08694	desátky	Jih
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
01694	desátky	Sever
07694	desátky	Střed
09694	desátky	Východ
05694	desátky	Západ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

INFORMACE O MLÁDEŽI

www.mladezpaha.kaes.cz

HLAVNÍ VEDOUCÍ MLÁDEŽE
Dita Frantíková
 775 367 678
dita.frantikova@kaes.cz

DOROST (12–15 LET)
 středy 17:00–19:00 hod.
kolektivní vedení
více info Kristýna Říhová
 737 539 659
rihova.kris@seznam.cz

POROST (15–18 LET)
 úterky 17:30–19:30 hod.
více info Miloš Kačírek jr.
 604 651 744
kacirekmiros@seznam.cz

ODROST (18–25 LET)
 pondělky 18:30–21:00 hod.
více info Michal Klesnil
 737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Křesťanské společenství mládeže, Za Vodárnou 33/1767, 182 00 Praha 8, IČ: 26640627
 číslo účtu: 186564276/0300, v.s. 682102

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele KS Praha. Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

Vydavatel: Sbor Křesťanské společenství Praha, Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8 / Vychází pro vnitřní potřebu sboru. / e-mail: sd@kaes.cz

Redakce: Lubomír Ondráček, Anna Slobodová / **Korektury:** Kristýna Leitemannová, Eduard Bláha, Elena Zemanová

Grafická úprava a sazba: Olga Hrdinová, atelier-apeo / **Příjem článků:** písemně na e-mail sd@kaes.cz / **Uzávěrka:** Vždy k 10. předchozího měsíce. **Zdarma**

SBOROVÉ AKCE

Pokud není určeno jinak, jsou akce ve sborové budově KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8–Palmovka.

pondělí 1. 10. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Místa uzdravení**
 2. 10. 18:00–20:00, 1. patro
 2. 10. **Porost**, 17:30–19:30
 2. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 středa 3. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
 3. 10. **Kurz výchova teenagerů**
 19:00–20:30
 3. 10. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 4. 10. 18:30–21:30

5.–7. 10. Beton (pro muže 19-25 let)

růst v pravého muže a bojovat o čistotu
mladepraha.kaes.cz/beton19plus

7. 10. Sborové shromáždění

neděle 15:00, Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina „Big Band“
 složená z více sborových chváličů
Kázání: Petr Kácha – Naše bezpečí v Kristu
 Společná služba starších

pondělí 8. 10. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 9. 10. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 10. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
 10. 10. **Kurz výchova teenagerů**
 19:00–20:30
 10. 10. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 čtvrtek **Místa uzdravení**
 11. 10. 17:00–19:00, 1. patro
 11. 10. **Kurz příprava na manželství**
 18:30–21:30
 sobota **Uzdravovací a vyučovací**
 13. 10. **shromáždění (Luboš Patočka)**
 14:00–18:00, velký sál

neděle **shromáždění v rámci regionů**
14. 10. ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé
 18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,
 škola TGM, Praha 7

14. 10. Shromáždění na podporu čínských křesťanů
 Václavské náměstí, Praha 1, 17:00

15. 10. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
 15. 10. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý 16. 10. **Porost**, 17:30–19:30
 16. 10. **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 středa 17. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
 17. 10. **Kurz o misii**, 18:30
 17. 10. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 17. 10. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 18. 10. 18:30–21:30
 pátek **Friday Young Wine**
 19. 10. 19:00–24:00, velký sál

20. 10. Den Levitů

neděle **shromáždění v rámci regionů**
 pondělí 22. 10. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 23. 10. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 24. 10. **Dorost**, 17:00–19:00
 24. 10. **Kurz o misii**, 18:30
 24. 10. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 24. 10. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30
 čtvrtek **Místa uzdravení**
 25. 10. 17:00–19:00, 1. patro
 neděle **shromáždění v rámci regionů**
 pondělí 29. 10. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa** (Palmovka)
 30. 10. 18:30, velký sál
 středa 31. 10. **Kurz o misii**, 18:30
 31. 10. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 31. 10. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30

27.–29. 10. Podzimky

akce pro mládež 12-18 let v Kutné Hoře

čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 1. 11. 18:30–21:30
 sobota **Kurz užívání duchovních darů**
 3. 11. Dům modliteb,
 Poděbradská 7, Praha 8
 2.–4. 11. **Stánek uctívání**
 44 hodin chval a uctívání, velký sál
 v pátek od 18:00 do neděle 14:00

4. 11. Sborové shromáždění

neděle 15:00 Kulturní dům Ládví
Chvály: hudební skupina Worship Vision
 pod vedením Jiřího Jelínka
Kázání: Jakub Limr – Spolu šťastní až
 do smrti?

pondělí 5. 11. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Místa uzdravení**
 6. 11. 17:00–19:00, 1. patro
 6. 11. **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 6. 11. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 7. 11. **Dorost**, 17:00–19:00
 7. 11. **Kurz o misii**, 18:30
 7. 11. **Kurz svoboda v Kristu**, 18:30–20:00
 7. 11. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30

čtvrtek **Místa uzdravení**
 8. 11. 17:00–19:00, 1. patro
 sobota **Uzdravovací a vyučovací**
 10. 11. **shromáždění**, 14:30–18:30
 10.–11. 11. **Víkend s Alfou**

neděle **shromáždění v rámci regionů**
11. 11. ŠESTÁ – večerní setkání pro mladé
 18:00–20:00, Ortenovo nám. 34,
 škola TGM, Praha 7

12. 11. Sborová modlitební

pondělí 18:00–19:30, malý sál
 12. 11. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 13. 11. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 14. 11. **Dorost**, 17:00–19:00
 14. 11. **Kurz o misii**, 18:30
 14. 11. **Kurz svoboda v Kristu**,
 18:30–20:00
 14. 11. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30
 čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 15. 11. 18:30–21:30

neděle **shromáždění v rámci regionů**

19. 11. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 20. 11. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 21. 11. **Dorost**, 17:00–19:00
 21. 11. **Kurz o misii**, 18:30
 21. 11. **Kurz svoboda v Kristu**,
 18:30–20:00
 21. 11. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30
 čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 22. 11. 18:30–21:30
 22. 11. **Místa uzdravení**
 17:00–19:00, 1. patro

24. 11. Setkání služebníků

sobota 9:00–15:00

neděle **shromáždění v rámci regionů**

26. 11. **Odrost**, 18:30–21:00
 úterý **Kurz Alfa**, 18:30, velký sál
 27. 11. **Porost**, 17:30–19:30
 středa 28. 11. **Dorost**, 17:00–19:00
 28. 11. **Kurz o misii**, 18:30
 28. 11. **Kurz svoboda v Kristu**,
 18:30–20:00
 28. 11. **Kurz výchova teenagerů**,
 19:00–20:30
 čtvrtek **Kurz příprava na manželství**
 29. 11. 18:30–21:30

Na **MÍSTA UZDRAVENÍ** je vhodné se předem
 přihlásit: mistauzdraveni@gmail.com

Termín: Jednou týdně vždy ve středu 3.10. – 5.12. 2018 od 18:30 do 20:00
Místo: Sbor KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8 - knihovna, nebo velký sál

Přihlášky: petr.kacha007@gmail.com

Kurz SVOBODA V KRISTU

Pomůže vám:

ŽÍT vaši novou identitu v Kristu

POSUNOUT SE do duchovní zralosti

POROZUMĚT Božím záměrům s vaším životem

ODHALIT pevnosti podvodů ve vašich myslích

VYŘEŠIT problémy z minulosti

STÁT SE tím, kdo nese hojnější ovoce

Obsah lekcí:

1. Kdo jsem?
2. Rozhodnutí věřit Pravdě
3. Pohled světa na Pravdu
4. Naše každodenní rozhodování
5. Bitva o naši mysl
6. Správné zvládnuté emoce
7. Opuštění z celého srdce
8. Obnova naší mysli
9. Vztah k druhým
10. Jak dál?

Vyučování vychází z knih Niela T. Andersona, autora knih Vysvobození z pout, Vítězství nad temnotou a mnoha dalších.

26.–29. 10.

GYMNÁZIUM JIŘÍHO ORTENA
KUTNÁ HORA

PODZIMKY 2018

NEŽIJ ZA SKLENĚNOU ZDÍ

12–20 LET

990 Kč DO 7. 10.

1200 Kč OD 8. 10.

Přihlašování: mladezpraha.kaes.cz/podzimky

Kontakt: Štěpánka Krišicová, stepankakrisicova@gmail.com, 777 576 530

Porádá Křesťanské společenství mládeže Praha
ve spolupráci s Křesťanským společenstvím Kutná Hora za podpory Magistrátu hlavního města Prahy

Operation: **BETON19+**

Mission info:

Date: 5.–7. 10. 2018

Location: N 50° 36.907'
E 14° 20.926'

Age: 19–25

Activities:

- praktické programy a svědectví
- film a outdoorová aktivita
- otevřenost a přátelství

mladezpraha.kaes.cz/beton19plus

Největší dobrodružství

Zveme vás na úvodní večeri kurzů Alfa s promluvou na téma

Jde v životě ještě o víc?

Úterky 25. 9 – 4. 12. v 18:30

sál KS Praha, Na Žertvách 23, Praha 8
metro B – Palmovka

Vstup volný

Prosíme, rezervujte si místo nejpozději den předem.
Kontakt: Tomáš Božovský, tel. 724 435 310 (i sms),
tom.bozovsky@gmail.com, www.kspraha.cz

Alfa

kurzyalfa.cz